

Mária Adamčíková

Veľkonočné ráno

Po rannej rose bežala
Nohy má bosé; Po skalách
po tráve nádej uteká
Nenájde? Nájde? Už je tam

Ku hrobu vkročí a tam nik
Blíži sa ktosi – Záhradník?
Kam mi ho dali? Niet ho tu“
ukrýva v žiali prázdnotu

Odpovie niečo? „Mária!“
Obzrie sa – prečo? Vari ja?
Hrobka je holá a dnu nik
Radosťou zvolá „Rabbuni!“

Nik ho neukryl Už je tak
Rozprestrie ruky, uteká
Od hrobu beží radostná
Lebo Pán nežil a dnes vstal!